

IK LAAT U NIET GAAN, TENZIJ DAT U MIJ ZEGENT HJM Sales

“Maar hij zeide: Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent.” (Gen. 32:26b)

Geliefde broeders en zusters, de tijd rond kerstmis en de jaarwisseling is een bijzondere tijd waarin Gods kinderen de balans van hun persoonlijke, geestelijke leven opmaken en Jezus om een zegen vragen. Dat is goed, hoewel we daarvoor niet op de maand december hoeven te wachten. We zouden regelmatig onszelf moeten onderzoeken en om Gods zegen vragen.

Het schriftwoord van vandaag is Gen. 32:22-30 – *“En hij stond op in dienzelfden nacht, en hij nam zijn twee vrouwen, en zijn twee dienstmaagden, en zijn elf kinderen, en hij toog over het veer van de Jabbok. En hij nam ze, en deed hen over die beek trekken; en hij deed overtrekken hetgeen hij had. Doch Jakob bleef alleen over; en een man worstelde met hem, totdat de dageraad opging. En toen Hij zag, dat Hij hem niet overmocht, roerde Hij het gewricht zijner heup aan, zodat het gewricht van Jakobs heup verwrongen werd, als Hij met hem worstelde. En Hij zeide: Laat Mij gaan, want de dageraad is opgegaan. Maar hij zeide: **Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent.** En Hij zeide tot hem: Hoe is uw naam? En hij zeide: Jakob. Toen zeide Hij: Uw naam zal voortaan niet Jakob heten, maar Israël; want gij hebt u vorstelijk gedragen met God en met de mensen, en hebt overmocht. En Jakob vraagde, en zeide: Geef toch Uw naam te kennen. En Hij zeide: Waarom is het, dat gij naar Mijn naam vraagt? En Hij zegende hem aldaar. En Jakob noemde den naam dier plaats Priël: Want, zeide hij ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn ziel is gered geweest.”*

Jakob bad: *“Heer, ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent!”* Dit gebed mogen ook wij vandaag bidden: *“Heer, ik laat U niet gaan, tenzij dat U mij zegent!”* Zulk een gebed vergt vasthoudendheid en standvastigheid, daadkracht en beslistheid. Maar zoals we zullen gaan zien, vraagt dit gebed nog méér!

We lezen hier over een bijzondere gebedsworsteling van Jakob met God. Bij veel kinderen Gods een bekend verhaal. Ook de voorgeschiedenis zal bekend zijn. U kunt het lezen in de hoofdstukken Gen. 25 en 27-31. In het kort:

Jakob had aan zijn tweelingbroer Ezau middels een list het eerstgeboorterecht en de daarop rustende zegen ontfutseld. Waarna Ezau zo boos werd, dat hij zijn broer Jakob wilde doden. Jakob vluchtte naar zijn oom Laban, die te Haran in Mesopotamië woonde. Gedurende vele jaren woonde Jakob daar en trouwde met twee dochters van Laban, namelijk met Lea en Rachel en hij kreeg er een hele schare kinderen.

Maar op een zeker moment wilde God, dat hij weer naar zijn vaderland Kanaän terug zou keren (Gen. 31:3,11-13). De Here God herinnerde hem aan zijn roeping om tot zegen voor alle volkeren te worden en aan zijn belofte om God te dienen (Gen. 28:13-15,20-22). Wellicht kreeg hij ook het verlangen om te gaan. Jakob nam het besluit om terug te keren. Maar....., in Kanaän wachtte Ezau op hem die hem wilde doden. Jakob werd bang en menselijkerwijs was hij terecht bevreesd!

Maar God is goed. Want wat deed Hij? Hij openbaarde aan Jakob een leger met engelen. Met andere woorden: *“Jakob wees niet bang, want Ik help je!”* Gen. 32:1-2 – *“Jakob toog ook zijns weegs; en de engelen Gods ontmoetten hem. En Jakob zeide, met dat hij hen zag: Dit is een heirleger Gods! en hij noemde den naam derzelve plaats Mahanaim.”*

Een leger, een heirleger is in het Hebreeuws een *“machaneh”* (חַנְיָמָה). God liet hem een leger engelen zien. Maar God deed méér, want Jakob noemde de plek Mahanaim, in het Hebreeuws *“Machanajiem”* (מַחַנַּיִם), dat wil zeggen *“dubbel leger, twee legers”*. Jakob zag blijkbaar twee legers engelen. Ik denk één op aarde en één in de hemelse gewesten. Die twee legers engelen zouden met hem strijden. Hij hoefde niet bang te zijn.

Maar het ontbrak Jakob aan geloof, want hij bleef zeer bevreesd toen hij hoorde, dat Ezau met een leger van vierhonderd mannen hem tegemoet trok (Gen. 32:7). Maar hij beleed zijn angst aan God en vroeg Hem om verlossing (Gen. 32:9-12). Maar desondanks verdeelde hij toch zijn kudde vee en zijn volk in twee grote groepen, zodat er tenminste één groep over zou blijven als Ezau de andere zou vernietigen. En ook zond hij geschenken, grote aantallen dieren, aan Ezau (Gen. 32:13-15).

In de handelwijze van Jakob zien we het puur menselijke van zijn karakter verborgen. Want hangen we niet allemaal aan het wereldse, materiële bezit en kost het ons niet veel moeite om door de Heer te worden vrijgemaakt? En proberen we soms niet om de Heer gunstig te stemmen? Vaak komt immers de gedachte in de mens op, dat als wij Hem ijverig dienen en aan Hem offeren, dat dan Zijn oordeel aan ons voorbij zal gaan. Maar we vergeten dan, dat wij niet door de werken, maar uitsluitend uit genade zalig zullen worden. Enkel en alleen door het geschenk van Jezus' Kruisoffer. Hallelujah! Wij kunnen onze redding niet verdienen.

Tenslotte stuurde Jakob lafhartig zijn vrouwen en kinderen vooruit en verschool zich achter hen. Waarna hij alleen overbleef! Op dit punt begint het schriftdeel Gen. 32:22-30.

Vers 24 zegt, dat Jakob alléén overbleef en met een man (God) worstelde. Het is cruciaal, dat wij goed verstaan wat dit betekent. Als het gaat om onze persoonlijke verhouding en relatie met God, dan zijn wij alleen. Dan staan wij voor Hem in al onze naakte waarheid. Dan kunnen wij ons niet voor Hem verbergen en dan kan niemand ons bijstaan. Dan kijken Zijn allesziende ogen tot op de bodem van onze ziel en zien álles wat er leeft en aan de hand is. Elk mens zal persoonlijk verantwoording moeten afleggen. Dan ziet Hij hoe wij wérkelijk zijn, hoe ons karakter is en wat wij hebben gedaan. Op zulk een moment zijn wij geheel alleen en kunnen wij niet meer op een ander leunen. Ieder waarachtig kind van God zal in zijn leven ook steeds weer die momenten beleven. Gebedsworstelingen waarin hij met God alleen is en z'n verkeerde karaktertrekken moet afleggen.

In vers 22 staat nog een belangrijk gegeven vermeld, namelijk dat Jakob over het veer van de beek Jabbok (qby) toog. En Jabbok is afgeleid van een werkwoord ("baakak" - qqb), dat "leegmaken, ontledigen" betekent. Als wij voor God komen te staan, dan zullen wij onszelf moeten ontledigen van elke ballast en van alle viezigheid en vuiligheid in ons hart. Dan zullen wij tot belijdenis moeten komen van al onze zonden, fouten en negatieve karakter-eigenschappen en ze moeten achterlaten bij God. Dát was de worsteling van Jakob. Jakob had net als ieder mens veel slechte eigenschappen. Hij was laf. Hij was vreesachtig, hetgeen een teken van gebrek aan liefde is. Hij was ongelovig en had gebrek aan vertrouwen in God. Terwijl God hem maar liefst twee legers engelen had getoond. Daarnaast zaten er bedrieglijke kantjes aan zijn karakter (Gen. 27:36). Zijn naam Jakob (bqey) betekende immers "bedrieger, hielpakker (hielenlichter)". Bedrog zat in zijn karakter en het bracht hem veel ellende. Ja, broeders en zusters, in de oude mens, in onze oude natuur is bedrieglijkheid verscholen. God vraagt om dit af te leggen, nét zoals Jakob deed.

Willen wij door God gezegend worden? Laten we dan uitroepen: "Heer, ik laat U niet gaan, tenzij dat U mij zegent!" Maar onze woorden zullen met daden vergezeld moeten gaan. Jakob was zich er van bewust, dat hij Gods zegen niet zou kunnen ontvangen, tótdat hij zijn bedrieglijke, liefdeloze karakter, zijn ziel, aan God had prijsgegeven. Hij ontledigde zichzelf volkomen om dat oude karakter door God te laten verbreken. Daarom duurde zijn gebedsworsteling ook zo lang. De gehele nacht tot aan de dageraad! Maar hij mocht in zijn gebed uit genade Gods Aangezicht aanschouwen (vers 30). Broeders en zusters, als wij God aanschouwen, dan kunnen wij dat oude karakter niet meer blijven vasthouden. Dan geven wij het prijs. Maar dan worden wij gered en vrijgemaakt. Want God zei: "Jouw naam zal voortaan niet Jakob meer zijn, maar Israël; want je hebt jezelf vorstelijk gedragen met God en met de mensen en je hebt overwonnen." Jakobs naam was

voortaan niet meer “bedrieger” of “hielenlichter”, maar Israël (*larsy*), hetgeen betekent: “God overwint, Gods strijder”.

Waarom zien we dat Jakob veranderd was? Uit twee dingen:

a. Hij hinkte aan zijn heup. Ieder die waarachtig geheel door God is verbroken, is voortaan openbaar voor iedereen. De mensen zien dat je verbroken bent, want je verbergt je zonden en je gebreken niet meer. Je bent transparant en je durft je strijd te delen met anderen.

b. Hij was niet meer bevreesd voor Ezau. Na zijn gebedsworsteling met God kwam Ezau er aan met vierhonderd mannen. En Jakob ging aan zijn vrouwen en kinderen voorbij en liep Ezau tegemoet en boog zich diep voor hem. Jakob vernederde zichzelf voor zijn broer. En de Heer raakte het hart van Ezau aan en er kwam verzoening tot stand (Gen. 33:1-4). Wat een geweldige zegen. Vrijgemaakt van het oude karakter en verzoening bereikt!

Geliefde broeders en zusters, het is mijn verlangen dat wij vandaag met vastberadenheid het Aangezicht van Jezus, onze Heer en Heiland, zullen zoeken: “Heer, ik laat U niet gaan, tenzij dat U mij zegent!” Als wij in dit gebed ons karakter overwinnen, zal Hij ons zegenen. Ook in het komende jaar! Amen.